

Det var først, da man fandt ud af, at man skulle have et projekt, der kunne give Danmark noget kredit, at man genoptog det – mod at rumænerne gav hele kreditten til Danmark. Man må meget undskylde mig, men jeg synes altså ikke, at det er en særlig pyntelig måde at gøre det på. Jeg har været en varm tilhænger af det her, og jeg er stadig væk en varm tilhænger af samarbejdsprojekter osv., men jeg synes ikke nødvendigvis altid, det skal være sådan, at vi tager hele kreditten.

Kl. 18.05

Hvorfor skal de ikke have lov at beholde noget af kreditten for den indsats, de gør? Hvorfor skal de rige lande ved de her samarbejdsprojekter alene have hele fordelene, så de kan slippe for at sige til deres befolkning, at de også må stille om? Hvorfor skal f.eks. hele trafikken fredes?

Så til hr. Kim Andersen: Ja, det var mig, der sagde ja, og det har jeg svaret mange gange. Men vi var dengang – før, under og efter Kyoto – fra dansk side med bred opbakning i Folketinget imod handel med varm luft, ikke imod kvotehandel. Jeg er tilhænger af det, man nu gør i EU. Jeg har været tilhænger af, vi gjorde det på nordisk plan. Men jeg er modstander af det med varm luft.

Jeg forstod godt hr. Per Dalgaaards synspunkt, men varm luft, siger vi jo kun om reduktion i udslippet, der fandt sted før 1997, i et land, der i øvrigt ikke har forpligtelser til at reducere som Rusland. Det er denne milliard ton alene i Rusland, der er en trussel mod den samlede effekt af alt det, vi gør. Det er det, jeg siger. Derfor er det ikke mig, der har foretaget nogen kovending, men den her plan, vi er stillet over for, er en total kovending.

Så skal hr. Per Dalggaard forstå, at vi taler selvfølgelig ikke om alene at reducere drivhusgaskoncentrationen over Danmark. Vi taler om at reducere udslippet, der fører til drivhusgaskoncentrationen. Der får jo hvert land opgjort, hvor meget de slipper ud.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu var det jo godt, at vi fik konstateret, at der også var noget godt ved den kulproduktion og den eksport, vi har på nuværende tidspunkt, for alt andet lige giver det en effekt, der er gunstig for miljøet.

Men det undrer mig, at hr. Svend Auken så stiller sig op og siger, at han synes, der skulle

være en kvotehandel internt i Norden. Nu kan jeg desværre ikke huske datoen for det samråd, som hr. Svend Auken deltog i, i Det Energipolitiske Udvalg for halvandet års tid siden, hvor jeg spurgte hr. Svend Auken om de her ting, hvor han blot måtte konstatere, at det ikke var dagsordenen i EU. Nej, dagsordenen i EU har vi fået repeteret i dag, og det var handel med kvoter, og det var hr. Svend Auken, der sagde god for den. Fint.

Det næste, man så kan spørge til, er: Når nu der mangler strøm i Sverige og Norge, kan man købe det i Polen, man kan købe det i Rusland, og man kan købe det i Danmark. Vi har i Danmark de mest effektive og de reneste teknologiske kraftværker, var det så ikke bedre, at vi overførte vores teknologi og fik godskrevet den miljøgevinst, der var derved, end at vi ensidigt pålægger danske kraftværker, at de skal nedsættes på det her?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Aase D. Madsen, derefter fru Helga Moos for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne have lov at spørge hr. Svend Auken, om hr. Svend Auken ikke mener, at det er en fordel, at det forslag, der ligger til klimaplan fra regeringens side, er blevet til i et samarbejde mellem økonomi- og erhvervsministeren, skatteministeren, miljøministeren og finansministeren. Borger det ikke lidt for, at det også økonomisk er et godt gennearbejdet forslag, vi her har fået på bordet, som tager alle aspekter af det, vi skal til at diskutere, i betragtning?

Jeg vil da lige spørge, om hr. Svend Auken ikke mener, at det er lidt i modsætning til, hvad vi før har set fra den forrige regerings side. Alle de energiforslag, vi fik, led af en total mangel på konsekvensberegninger. De har aldrig nogen sinde passeret en økonomisk ministers bord; aldrig nogen sinde. Det får vi nu gjort op med, så vi får nogle ordentlige, seriøse oplæg, der tager både miljø, energi og omkostningerne ved det i betragtning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Helga Moos for tredje gang, derefter hr. Svend Auken for at svare.